

Publicerad 2011-05-09 08:55 av Mystica

Varför... ett sånt obeskrivligt slöseri...

Isdrottningen...

Iskalla vindar kyler blödande upprivna sår
Sylvassa regndroppar, mot min nakna kropp
Min hud smeker asfalten, låter gruset riva upp fler
Tårar sköljs brutalt bort, raderas, osynliggörs...

Tors hammare haglar slag över min redan slagna själ
Jag brinner, uppslukas av nedslagens flammor
Men jag är bedövad, berövad min mänsklighet
Fysisk smärta berör mig ej längre...

Genom osläckbara flammor vandrar jag
Ögonen hårda, blicken iskall av inneboende kyla
Den jag en gång var, är i ett isblock begravd
Hon lever där inom, betraktande förödelsern DU skapat...

Sakta omvandlas människan, blir något osårbart
Hud av rutenium Platina, hjärta av granit
Där inom isblocket gråter jag, förstår inte varför

Varför har DU skapat en isdrottning, när allt jag gjorde var att älska...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mystica med Poeter.se id #37204 innehar upphovsrätten